

Az előfizetési ára:

Egész évre . . . . . 5 frt — kr.
Fél évre . . . . . 2 „ 50
Három hónapra . . . . . 1 „ 25

Közsegeknek, körjegyzőknek és neptanítóknak:

évre 4 forint, félévre 2 forint.

egyes szám ára 10 kr.

Előfizethetni

egyes lap példányokat venni lehet a kiadóhivatalban, **TRAUB B. és Társa, VALENTIN Károly, BÖHM M., LUZSOVICS L., WEIDINGER N.** (Domjan 1.) üzletében és a fűdohánytözsdeben.

Hirdetések:

mindenkor árjegyzék szerint.
Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr.
Nyiltterben egy sor 10 kr.

PÉCS

Politikai vegyes tartalmu hetilap.

Hirdetéseket elfogad:

Külföldön:

Barek J. és társa **Erfurthban**, Haasenstein és Vogler, Steiner A. **Hamburgban**, Daube G. L., Knoll Ignac **Frankfurtban**, Opelik A., Schalek Henrik, Mosse Rudolf **Beccs**.

Magyarországban:

Eckstein Bernát Gáldberger A. V. Lang László, Schwarz Gyula, Somogyi F. „Első magyar nemzetközi irodá-ja” **Budapestben**.

Kiadóhivatalunk és Janovszky H. király-utcaiban levő hirdetések felvételi irodája **Pécsen**.

Kéziratok

a szerkesztőségbe, Nepomuk-utca 29. sz. küldendők.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség: Nepomuk-utca 21. sz.

Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Kéziratok nem a latnak vissza.

Jó tett után.

= Jót tenni, szeretni az emberiséget, csodálni az emberiség jótévedt: legnagyobb élvezete a szívnek, legragyogóbb derűje a kedélynek.

Az érzelmi nemessége azon ereklje, mely megőrzi a szív örök ifjúságát, mely az élet nehéz küzdelmeiben vigaszt nyújt s a csalódásokat feledtetni engedi.

Midőn a tüzkárosultak iránti részvét városunkban oly általános és társas életünk majdnem minden tényezője siet leléni a szeretet adóját, hogy enyhítse a nyomort, letörölje a könnyet, gyengítse a roppant csapások erejét és ez odaengedő testvéri érzelm a távol vidék lakói iránt oly nemesen nyilatkozik — az öröm és büszkeség érzete fog el bennünket, mert a közjótékonyág e magas-tosan szép nyilvánulásában nem csak a honfiúi kötelesség fel fogását, hanem a legszebb erények egyikének önkéntes gyakorlását látjuk. Elhallgat minden más érzelm, minden önzés, minden szűkkörü gondolkodás, érezzük mindnyájan, hogy jól kell tennünk a jótékonyág gyakorlása a szív valódi gyöngye, oly érzés, mely nemesebb valamennyinél.

Nem szorítottok a város lakossága a megszokott felhívások gyűjtéseire, nem volt elegendő a templomban meghozott áldozat — két nagybbszerű közünnepélyen ezeket adott megszorult, károsodott embertársaink segélyezésére s ezt igazi lelkesedéssel, erejé- nek teljes kifejtésével adta; átérzte, a mit tesz, a nagy szerencsétlenség fogékonyná tette szívét, lelkét.

Nem dicséretül hozzuk fel e nemes cselekedetet — hiszen a jó tett önmagát dicséri; de ki kell emelnünk, mert jól esik korunk materialisztikus iránya alatt a jótékonyág ily gyakorlása, hisz kétségtelen jelt látjuk abban a hazaszeretet ölné való összetartás és testvériség érzetének. Szükségben, bánatban, keserűségben egygyé lesz a nemzet s lakjék a szerencsétlen a felvidéken, vagy az alföld rónáin, a magas Kárpátok tövében, vagy Erdély bérci alatt, testvériünknek ismerjük fel, kit gyámolítani, segélyezni hazafiságunk erkölcsi kötelessége. Nem is kötelesség, hanem szükségesség, mely önkéntelenül utat tör magának szívünkben. Felhangzik az „adatok, adjatok, a mit Isten adott” fohásza és adunk jó szívvel, becsülettel, nemesen, feledeve saját gondjainkat, mérsékelve saját szükségleteinket.

E szép vonás kétszerte nemesebbnek tűnik fel, midőn városunk falait a bennünket érhető legnagyobb csapás jalkiáltása hatja át, midőn szorongva lessük azt a már-már elmaradhatatlannak jelzett csapást, mely városunk ezreinek egyetlen keresetforrását készüli megsemmisíteni, mely létét, vagy legalább is nevének hírt a végveszélylyel fenyegeti. Jó tettért — áldás. Talán a gondviselés eltávolítja azt a csapást, talán megkíméli városunkat attól, hogy a nyomor és inség tanyája legyen, hogy lakosságának nagy része szintén a közjótékonyág áldozatára legyen utalva. Vagy talán a veszély előérzete tette a mások szerencsétlenségének átértését oly közvetlenné, oly általánossá?

Nem dicsérjük azok buzgóságát sem, kik a nagy szerencsétlenség istápolására szentelt munkálkodás élére állottak, hiszen „ne tudja a balkéz, mit a jobb tesz” — de lehetetlen meg nem hajolnunk növegyeteink intézői előtt, mikor ily nemesen, ily odaengedő emberbaráti szeretettel cselekednek. Az egyesek tevékenységét nem is tudnók kiemelni, midőn általános, egyesült, összetett munkálkodást tapasztaltunk. Fokozni az egyes erőt nem lehet, ha az összesség ereje oly hatalmasan működik. De azt az egyet nem lehet említés nélkül hagynunk, hogy az annyira gáncsolt középosztály és a polgárság volt az, mely legragyogóbban tündökölt s hogy a veszély tudatában, a jótékonyág gyakorlásában legjobban látszik: mily bűn a vallási surlódások magyát hinteni el a társadalomban.

Ha a szegény tüzkárosultak tudni fogják,

mily részvéttel vagyunk sorsuk iránt, ha fil- léreinknek birtokában lesznek, bizonyára át- érzendik ők is a testvériség melegét s azon egy gondolatban egyesülnek velünk: mint egy édes haza gyermekei, szeressük, imádjuk a magyar hazát, munkálkodjunk jóvoltára, tegyük nagygyá, hatalmassá.

A lezajlott szép jótékonyági ünnepélyek emléke pedig intsen bennünket polgári és hazafias, nőinknek a honleányi kötelességek mindenkor és mindenben való teljesítésére, mert a szívből fakadó lelkesedés és ügyszere- tet valóban csodákat művelhet.

A mérsékelt ellenzék kiáltványa.

A választási mozgalom országsszerte megindult. Az elmúlt pünkösti ünnepek alatt az ország sok jeles és nem jeles államféria hallatta szavát. Sok ezek közül tanulságos, részint igazságossága folytán, mint Jókaié Kassán és Szél Kálmáné Kőszegen, részint szándékos valótlanúsága folytán mint az antiszemita bohócoké az ország különböző részeiben; sok ismét mulatságos, mint a függetlenségi párti vendör prófétáké és különösen Horánszky Nándoré, azon repülő és eltűnő millióknaál fogva, melyek — mint füres meddőből a szellemek — ugy szaporodnak és fogynak.

De mindezeknél mulatságosabb a „mérsékelt” ellenzék program-promunciamentója, mely a hármias bércu Magyarhon elégtelen népeibez vagyint intézve azon célból, hogy a „demokrata” Apponyi, a „diplomata” Kaas Ivor és a „pártatlan” „Pesti Napló” zászalajához csatlakozzék — azért, mert Tisza Kálmán reakcionarius, a külföld előtt az ország tekintélyét kellőleg érvényesíteni nem tudja és a belpolitikában a „Pesti Napló” tanait követni nem hajlandó.

Mégis igaz az, hogy ennek a mérsékelt ellen- zéknek senki sem nagyobb ellensége, mint maga a mérsékelt ellenzék. Mert ha juttatást tüzeket volna valakinek arra a célra, hogy keresse ki a legdétle- nebb és legnevetésesebb érveket, melyekkel a mér- sékelt ellenzék programját megokolja, az az akadémiai nagy díjra érdemes fáradsággal sem t-lált volna nevetésesebb és a mérsékelt ellenzékre nézve sujtóbb érveket, mint a melyeket az programjában Tisza politikája ellen felhalmoz.

Mindenek előtt Apponyi, a „demokrata.” Szónoklatban kivüli politikai tette, melyben „demokrataciát” (?) oly fényesen kitűtetete, ott volt a förendház szervezete körül machinációja, mikor az osztrák legfeketébb reakcionariusokkal szövetezett azon célból, hogy megbuktassa azon förendházi tör- venyjavaslatot, melyben Tisza a jogegyenlőség eszmé- jét diadalra juttatni törekedett. Ha két életet éne és minden évben liberális mezt öltene magára, még sem lenne képes elakarjani azt, hogy szívelen, lelkében gögös reakcionarius, ki a demokratikus sallang-szavakkal való felpéprészkedést most celszerű eszköz- nek használja, hogy a hatalom megszerzéséhez szük- séges gimpiket fogjon, kik naivságukban csak- hamar lepre mennek s kiknek egyedüli szeren- cséjük, hogy a képviselőjelöltséghez nem kell semmi kvalifikáció.

Ki az, a ki őt pártolja? Egyrészt az ultra montán konzervativok s a kath. klerus azon csekély része, mely megfellekdeke keresztényi hivatásáról az antiszemitizmus mocsarában letreng, másrészt a reakciót szolgált magyar ellenes románok, a hazafisá- gárgye alatt elbolondított németek, pánszláv szerbek és tótok. Ime a demokrata Apponyi.

De még érdeke-ebb a mérsékelt ellenzék pro- gram-promunciamentójának azon érve, hogy Tisza Kálmán nem tudja az ország te intélyt Európa előtt kellő érvényre juttatni. Ez a tényekkel szemben vagy határtalan együgyűség, vagy utóéletetlen lufuráng, vagy egy kvalifikálhatatlan cynizmus.

Ha azt gondolja ez ellenzék, hogy ez neki valaki elhiszi, ugy együgyűséget árul el; ha gondolja, hogy ez állítással párhívet megerosít, ugy nem igaz, tehát lufurángos uton jár; és hogy végül ezt egy mű- vel és az ország tekintélye tekintetében jól informált társadalommal szemben még nyilvánítani is merje, az már a cynizmus határát érni, mely annál bűnösebb, mennél valótlanabb. Ezt ma már nem csak minden magyar ember, de Európa minden művelt nemzetnek minden jóra való polgára is tudja, hogy Magyarország állami tekintélye épen az európai nagy kérdések tekintetében épen Tisza Kálmán kormányzata óta oly annyira imponáló, hogy az elmúlt évek minden európai nevezetesség eseményének mibenlétéről Európa a magyar miniszterelnöknek Magyarország parlamentjé- ben elmondott beszédéből értesült.

Hogy egy ilyen nyílt igazsággal szemben hogyan tud egy országos párt ilyen nyílt valótlanúságot programjába felvenni, azt magyarázzák meg önmón- maguknak az ilyen becses (?) dolgokkal megtömött programjuk készítői, aláírói és jóváhagyói.

Csodálatos is az, hogy mikor az ellenzéknek olyan tamadasi pontja van, a milyen felett ritkán rendelkezt egy ellenzék — értjük az ország kedvezőtlen pénzügyi helyzetét — az mégis a helyett, hogy politikai küzdelmek összes

fegyvereit erre pontosítaná össze, olyan nyílt valót- lanúságokhoz folyamodik, melyek arra kényszerítik a gondolkodó polgárt, hogy vagy szemébe nevesen az ilyen programu ellenzéknek, vagy ámitónak nyilvánítsa.

Ezen mérsékelt ellenzék rendet, kulturát, admi- nisztrációt, gazdagságot, boldogságot és minden ki- gondolható jót ígér és ugyanakkor a létezés remé- nyétől igyekszik megfosztani a nemzetet. Mert mi egyéb az, mint a létezés és jobbra fordulás remé- nyének megsemmisítése, mikor a külpolitikailag még most is a legnagyobb mérvben veszélyes helyzetben azt hirdeti, hogy egy külpolitikai válság, azaz egy háboru esetén vagyoni tönkrejutásunk — tehát állami bukásunk — kikerülhetetlen. Ezt még egy Mileties- nek, vagy Politnak sem szabad enunciálnia, mert ez által nem csak az ő felfelfogása szerinti hazafias sága, hanem még józan esze felett is pálcát tört.

Ilyenre is csak a mérsékelt ellenzék képes, te- kintettel azon jól fékezett mérsékletre, mely őt az országos ügyek megítélésében vezeti.

Ime: csak három személynyit emelünk ki a mérsékeltnek csúfolt ellenzéknek az ország választó- polgáraihoz intézett felhívásából és azt hisszük, hogy ez a három is elegendő arra nézve, hogy mindenkit meggyőzzön arról, milyen otromba kortes-eszközök- hoz nyul az a párt, melynek hivatása lenne Tisza Kálmán és a szabadlevő párt kormányzatát felváltani.

Mi azt hisszük és velünk bizonyára igen sokan azt hiszik, hogy ezen mérsékelt ellenzék kiáltványi csak azon tudat folytán nyerte azon alakját és tar- tamát, a melylyel bir, hogy erre ugy sem a d senki sem mit. Csak is ilyen kétségbejöttök ok szülhetett ilyen kétségbejöttök gondolatot.

Igy érthető a kiáltvány és érthető a program, melynek keserves szülője előre is tudja, hogy mi- niszteri tárcát nem fog számára hozni.

Az antiszemitizmus Baranyában.

Bármi zavarosak is a választások körüli viszo- nyok megynékben, még csak pár héttel is ezelőtt re- méltuk, hogy az antiszemita üzemek, melyekkel már régebben ijesztgettek bennünket, termékeny ta- lajra nálunk nemcsak nem találnak, de épen népünk jozanságára, éberségén megtörve, vivmányt, sikert ki- vivni nem fognak.

Alkotmányos országban, konszolidált viszonyok között senki sem veheti rossz néven a politikai pártok harcát a választásoknál; hiszen egy közös cél vezet mindnyájunkat: hazánk jóvalta, nemzetiségünk biz- tosítása. De az antiszemitizmust — nevezék magu- kat hvei antiszemita vagy néppártnak — politikai hitvallással el nem ismerhetjük, ha csak szakítva nem- zetünk multjának legdesebb törekvéseivel és legfenn- ségesebb eszméivel, elentébe helyezve magukat a józan ész parancsaival, egyenesen az állami rend fel- forgatására nem akarunk törekedni. Ezt pedig nálunk, alkotmányos érületünknel fogva politikai párt nem akarja, nem akarhatja. Látjuk és örömmel konstátál- juk, hogy a fennálló pártok egyformán tiltakoznak az ellen, hogy ily aspirációk az ő eögek alatt történje- nek és ha az illető antiszemita ur magát kormány- partinak mérsékelt ellenzéknek, vagy függetlenségi- nek hirdeti, nemcsak valótlan állít, de egyenesen a választók félrevezetésére törekszik, mert e pártok öket hozzájuk tartozóknak el nem ismerik, támoga- tásban a választásoknál részletelni nem fogják, anti- semitikus „elvi” — ha ezt egyáltalán elvnek ne- vezhetjük — azok programjának egyikébe se illenek be.

Az úgynevezett zsidó-kérdésnek, ha arról egy liberális szellemű országban, alkotmányos viszonyok között és egyáltalán ma még szó lehetne, pártjellegét épen nem ismerhetjük el és azokat kik a jog és val- lás egyenlőség és a nemzetiség egyrésze ellen izgat- nak, lázítanak, nem tekintetjük másnak, mint épen közönséges, aljas célú izgatónak, kik a szenvedély hevével és a legnemtelenebb eszközökkel igyeke- nek kétes existenciájukat biztosítani. Ha van a zsidók ügyében rendezni való, az minden párt egyenlő kö- telessége és bizonyára időnként megtörténnek is; ha van e téren a társadalomnak hivatása, az bizonyára talál arra alkalmas módot, viszont a törvényhozás és társadalmi megóvja, meg kell óvnia a jog és vallás- egyenlőséget a zsidók javára is de azt, hogy a zsidó kérdés politikai tényezővé valjék, melynek minden más cél, törekvés és irány alá legyen rendelve, joga- sultnak, elfogadhatónak nem tartjuk, az bármely zászlóra írva: hazugság és e zászló letörölhetetlenül megbélyegzi azt, aki lobogtatja — bármily érdemei lettek légyen is az előtt, sőt megbélyegzi azon vidé- ket is, melynek területén követői akadnak.

Az antiszemitizmus nálunk is igyekeztet tért foglalni, azt híven, hogy a megyei viszonyok és a falusi tautilatlan elem sokasága alkalmas talajt szög- áltatnak az izgatásra. A megye jobbjai viszont azt hittek, hogy e jó urak csalódni fognak, hogy — ha megvetendő elveik kifejtése végett a nép között meg- jelennek, épen a nép, a szorongatottak állított föld- mivelő nép, melyre ok számítottak, utasítja vissza őket, mert tudtak, hogy ha itt-ott meghallgattatnak is, az csak egy-egy fejét vesztett lokális nagyság, egy-egy önmagával eltele, a világtól és józan ész- től elragaszkodott tanító, vagy egy-egy szenvedhetetlen prókator, vagy egy elzúllott, hérszivás kuriáját el- kártyázott „nemes” ember, vagy végre egy tudá ékos

paraszt-vezér érdeme; vagyon, értelmiség, polgári becsület nem csatlakozik hozzájuk sem vezérül, sem követőül.

Mennyire csalódtak e jobbak! A dárdai, mo- hácsi, szalantai, szentlőrinci kerületben nemcsak ki van bontva az antiszemita zászló, hanem mindenütt kisebb nagyobb tekintélyes párttal rendelkezik, mert a jelöltek: Szendrey Balázs, Rác és Ladányi a leg- változatosabb kicsiny kaliberű emberek ugyan, de abban mindannyian megegyeznek, hogy Baranyában idegenek és pedig hivatalon idegenek, kik ide tola- kodtak, hogy az annyira öbajtott képviselői állás el- nyerésével 5 évig biztos existenciát szerezzenek s e célból a nép legalsó rétegeibe hatolva, azok szája ize szerint beszélve, hiúságuknak hízlelege fölkeltek a szenvedélyeket, elcsavarják eszöket és a becsületet, de tautilatlan nép egy része mint fanatikus hívó hozzájuk csatlakozik.

A mily szomorúsággal konstátáljuk, hogy népünk egy részénél az antiszemita izgatás fogékony talajra talált, ugy sajnosan kell tapasztalunk, hogy, bár szörványosan, a lelkszkek, tanítók és jegyzők között találkoznak olyanok, kik nemcsak lepre mennek, de bizonyos virtust látnak abban, hogy az antiszemitiz- must nyíltan hirdessék, sőt azt egyenesen vallással hozzák szoros összefüggésbe. Igy például a Pécsvá- radon tartott függetlenségi pártülésen a püspök-szt- erzsébeti káplán hatalmas philippikát tartott az anti- semitizmus mellett, kompromittálva nemcsak önmá- gát, de ama pártot is, mely szervezkedési gyűlését tartotta és ezáltal megzavarta a különben sem valami erősen mutatkozott jó egyetértést. Nekünk nem lehet kifogásunk a káplán ur egyéni meggyőződése ellen, de igenis kifogásunk van az ily értelmű nyilvános szereplés ellen, mert fellépése — történjék az bár- mely párt érdekében — könnyen izgatást, félrevezet-ést kelthet és a tisztelendő urnak sokkal szebb, ne- mesebb, magaszosabb hivatása van, mint szembe- szállani vallása alpelítteleivel és népét oly nézetek követésére sarkallni, melyek a keresztényi türelemmel épen nem hozhatók összhangzásba. A mérsékelt ellen- zeki antiszemitizmus — mint ő körül írta — lehet ugyan az ö elve, de tessék azt magának tartani, mert maga tudja legjobban, hogy megbelyi papságban az antiszemitizmus veszélyes áramlatával szemben mily tapintatosan és nemesen viselkedett, ugy, hogy a konkoly elhirtésére épen semmi ok nincs. Ez áll azzal a néhány tanítóval szemben is, kik nagyra vannak a nemzet napszámosságával és az izgatásban keresnek dicsőséget; tessék hivatásuknak, eléggé szükén mért kenyereknek élni és nem olyanhoz fogni, mihez se képzettésük, se hivatásuk.

És mit szóljunk azon jegyzőkről, kik nemcsak elnézik az antiszemita képviselő-jelöltek izgatásait, melyeket maga a nép több helyen „láztás”-nak bé- lyegez, hanem felcsapnak antiszemita korteseknek, be- utazva a jelölttel a községeket és rendeleteket küldve a birakhoz, hogy ekkor és ide gyűjtsék össze a népet az antiszemita jelölt meghallgatása végett.

Szomorú dolgok ezek nagyon, de még szomo- rubb, hogy az antiszemita izgatás Monostoron — az ellenjelölt és kísérte megdobálásával — tettlegessé- gekre is vetemedett és hogy ez izgatások ellensúlyo- zására semmiféle hatósági intézkedés nem történt. De ha nem történt e dög, történhetik és történjék is ezután; még nem késő. Ez esetben remélhető, hogy az antiszemitizmusnak megynék jó hírnevét fe- nyegető réme visszaszorítottak sötét odujába.

Ugyanezen tárgyban városi közéletünk egyik derék férfiatól a következő eikket kaptuk:

Az antiszemiták és a büntető tör- vényköny 172. §-a.

Baranyamegyét is ellepték az antiszemiták. A dárdai járásban Szendrei, a pécsi járásban Rác Géza, a szt-lőrinci járásban Ladányi, a mohácsi járásban Balázs és ily tovább. Ismeretlen nagyságok, idegenek, legnagyobbbrészt olyanok, a kiknek mi veszteti való- juk sines, a kiket saját megjéjűkben sem ismernek, vagy pedig otthon sem valami nagy tiszteletben ré- szesülnek. Ide jönnek megynékbe, hogy saját embere- inket, a közügyek terén kifejtett hasznos működésben érdemeiket szerzett férfiakat megbuktassák, és senki sines, a ki működésüket, a mely következményeiben kiszámíthatlan, megakadályozza.

Sajnátságos egy párt, melynek léte a büntető törvényekbe fűzőkő cselekedeteknek gyakorlásán alap- szik és mely párt ellen mégis mindent, csak a büntető törvényeknek sulyát nem alkalmazza senki. Mintha a tisztelt antiszemita urak teljesen törvényen kívül állanának, oly bátran tiporának előlball mindent, a mi jog és törvény, és oly vakmerően terjesztik tollal és szóval faj- és felekezeti gyűlöletre izgató elveiket.

És most a választások alkalmával: oda állanak a nép elé, lázítanak, izgatnak fokozott mértékben, röpirataiknak mind-nem betűje méreg, — szónoklataik- nak minden szava gyilok: megmérgezik a nép gon- dolkozását és gyilkot mártanak a nép egyetértésébe.

Quousque tandem?

Senki sines, ki a büntető törvényekkel kezében éljők lépjen?

Hol van az illtélés hatóság, mely megakadá-

lyozható, hogy a legveszedelmesebb demagogia véresre fesse a választási mozgalmak színterét?

Énnek a törvénynek az értelmében az antiszemita egyelleneg program-beszédet sem tarthatnának széles és országban. Mert a ki valamely gyülekezeten nyilvánosan, szóval valamely osztályt, vagy hitfelekezetet gyűlöletre izgat egy másik ellen — két évig terjedhető állampolgárral és ezer forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő a büntető törvénykönyv 172. §-a értelmében.

Eme büntetendő cselekménnyel szemben éppen úgy meg van engedve a praevenció, mint bármely mással szemben; és valamint törvénytől és a közérdektől védeni fogja bárki is találni, ha a megelőzésre hivatott hatóság, a rendőrség, vagy a csendőrség valamely hírhedt betörőt — a mennyiben alapos a gyanú, hogy betörésre irányuló készüléket tesz — mesterségesen előre is megakadályoz; vagy valamint törvényes és jogos, hogy a tetten kapott tolvajt azonnal letartóztassák: éppen úgy tartjuk törvényrendszerünkben, ha a notórius felekezet elleni izgatás a legszigorúbb rendszabályok által megakadályoztatik a büntető törvénybe ütköző cselekedet elővetésében és letartóztatik, ha szóoklás-közben tetten kapjuk.

A szólás-szabadság és a szabad gyülekezeti jog előzők rendeltetésen hívei vagyunk; hisz alkotmányos életünk védbástyái azok! De a ki a szabadság által engedett korlátokat áthágja, az ép úgy nem panaszkodhatik jogsértés miatt, ha ezekben megakadályoztatik, mint az, a ki szövekről rablásra és gyilkosságra buzdítana.

Elismerjük, hogy kellő belátásra és tapintatra lesz hatóságaink szükségére, hogy a választások alatt az antiszemita ellen a jelzett módon eljárassanak; mindazonáltal a törvény és a közérdek érdekében rendelt hatóságok és hatóságok zövegét, különösen a szababíró urakat következőkre figyelmeztetjük: A törvény előtt minden polgár egyenlő, a mitől folyóját a program- vagy korteszabványokra vállalkozó nem részesül semmiféle előjában, vagy kiváltságban arra nézve, hogy a büntető törvénybe ütköző cselekedetektől büntetlenül elkövetessen, a miert is a szidók elleni izgatás is megakadályozandó és ha előkövetett megbüntetés, mert a szidók elleni izgatás akár nyomtatvány útján, röpiratok vagy falugazások, vagy más módon előkötve, akár gyülekezeten, élőszóval előkötve a büntető törvény 172. §-ába ütközik.

Ha az izgatás képviselő is volt, őt semmiféle immunitás többé nem védi és rendőri, valamint büntető uton ép egy közvetlenül üldözhető, mint más ember fia, a miert is az izgatás beszéde közben in flagranti — mint a tetten ért tolvaj — azonnal letartóztatható.

Reménylünk, hogy a szolgabírók, mint rendőri hatóságok kötelességüket teljesíteni fogják, mert tudják, hogy hivatalos kötelességüktől semmi és senki kedvéért eltántorodni nem szabad és különösen az államügyességet elvárjuk, hogy az izgatásokat a büntető bíróság elé fogja állítani. Csak így lehet csirájában elfojtani az antiszemita vérteljes izgatását, a választóközönség is megkönnyítheti a hatóságok feladatát — ha az antiszemita ügy méltóságban részesíti, minőt azok megérdemelnék; különösen a függetlenségi párti választásokat figyelmeztetjük, hogy a függetlenségi párt az antiszemita magából kiárt, hogy a függetlenségi 48-as antiszemita elnevezés csak azért van kigondolva, hogy a függetlenségi párti választók tetra vezetessenek; az 1848-iki év magasztos elvei az antiszemita közéleti embergyűlölet tanáival össze nem egyeztetendők; felhívjuk figyelmüket Kossuth Lajos legutóbbi levelére, melyben hazánk nagy fia a demokratikus elvekű folyó jogegyenlőség eszméinek világos megtagadását látja az antiszemita működésében.

Az 1848-iki év megszüntette a jobbágyok jogát, szabadságot adott a hazai minden fiúnak, és azon pártnak választói, a kik „1848-” at irtak zászlójukra, a szolgátság behozatalára, legyen ez csak egy felekezetre nézve is, akarnak szavazni?

Vigyázzanak, ma a jogegyenlőség elvét a szidóság érdekében lábál akarják tiporni, holnap jöhet egy másik proféta, ki ugyanazon jognál fogva — a jobbágyok jogát és vele az örökös rabságot akarja visszaállítani.

A ki mást szabadságától akar megfosztani, nem panaszkodhatik, ha ugyanezen alapon töle a szabadságot elveszik. Azért minden pártnak kötelessége elfordulni az antiszemitaaktól, kik nem a haza, hanem saját maguk érdekében működnek, a kik csak mandatomot akarnak; nem törődnek ők azzal, mily eszközökkel lett az megszerveze, még azzal sem törődnek, ha azon vér tapad; ők öt esztendőre biztosították különben kérdéses existenciájukat a ha békés polgárok nyugalmát felzavarták, ha egész községeket gyszába borítottak, az nekik mindegy. A választópolgár csak eszköz nekik — öncélú elérésére!

Ha a hatóságok úgy fognak eljárni, mint fentebb emlídtük, akkor a gyűlölet magja, a mely már több járásban elhittetett, nem fog kikelni, ha pedig ezt nem teszik, akkor nálunk is ismétlődni fognak a gyékényesi és zalaegerszegi zavargások, a választást verendések, rablások, vagy pláne gyilkosságok fogják megelőzni, s kit fognak a büntető bíróság elé állítani? a szegény felvezetett népet, ők fognak lenni az izgatás áldozatai, míg az izgatók, a tulajdonképeni tettesek már rég megretöltöttek!

S ha ez — a mitől Isten óvjon — be fog következni, ha a nép elvadulás meglesz, akkor a hatóságok — ha az előző óvintézkedéseket meg nem teszik — ezen elvadulás előidézésében részesek lesznek!

Szomorú dolog, hogy egyes papok, a keresztényi szeretet apostolai is az antiszemitizmust pártolják a érdekük magukat az antiszemita által eszközöl felhasználni arra, hogy mandatumbhoz juthassanak; hogy ezen cselekedet Krisztus tanáival megegyezik-e, azt végezzék el lelkiismeretükkel és főpásztorokkal, de megfoghatatlan eljárás az, melyet követnek, mert saját érdekük ellen működnek; vagy azt hiszik, fősztelendők uraim, ha a nép szüvegye felkorbácsoltatik, az a szidók ellen meg fog állani? Nem! A felekbácsi szüvegyelőt oly könnyen visszaterelni nem lehet; ma a szidók ellen, holnap a papok ellen s végül az egész birtokos osztály ellen fordul az! A felekbácsi szüvegyelő olyan, mint az ár, mely minócent magával ragad, a mit útjában talál!

Végül a protestánsokhoz fordulunk; ne feledjék, hogy vallás-felekezetük nem rég szintén csak tört volt, hogy ők is üldözöttek, ne használták tehát a

szerezett szabadságot egy másik felekezet gyűlöletére és üldöztetésére. Hódie mihi, cras tibi! a . . . . . h

Képviselőjelölés Szigetváron.

„Közudomású dolog, hogy a szigetvári választókerület nagy része az eddigi képviselőséggel megelégedve nem volt.” Ebből a részből több választó értekezletre hívta meg Szigetvárra a velük egy véleményben levő választókat.

Az értekezlet meg is tartott pünkösdi másodnapján és nagy többséggel H e t e s y Viktor kiáltott ki jelöltnek, pár hanggal pedig Begedy István.

Mindkettő jeles szónok, képzett és munkára kész férfi és bármelyik megválasztásával nyerne a kerület is, az ország is. Ez az értekezlet ezzel a jelöléssel egy szükséges irányt mutatott ki, azt t. i. hogy olyan egyént kíván a képviselőháza küldeni, a ki képes is, akar is munkálkodni és hogy nem a születtek örököt cím és vagyon szerint mérlegeli az embert, hanem az érdem szerint.

H e t e s y Viktor a nagyon ritka emberek közé tartozik. Egyszerű falusi papi pályán olyan köztiszteletet birt magának kivívni a mivel és mivel letlen osztályánál egyaránt, melyet kevés ember nyer el, nagy vagyon és nagy név mellett is. Mint szónok is a ritkaságok közé tartozik. Hangjában van valami kedves, vonzó, mely beheljezi magát a szivekbe, előadásában semmi mestersékltség, ál-páthos, hanem mint a csörgedező patak. Munkálkodása sok oldalu; több lapnak évek óta munkálkodik, a francia egyházi irodalom ismertetője; eddig megjelent három kötet egyházi beszédekének szövegeihez pedig kevés van hasonló az irodalomban. Hát modora? A szalonokban ép oly kedvelt egyéniség, mint az alsóbb helyeken és csak a protestans lelkesítő pálya minden férfias ambíciót megbénító rendszerének tulajdonítható, hogy ilyen embernek egy kicsiny falusi papságban kell képeseségét összehusogorítania. Udvozöljék az értekezletet, mely a maga kebeleiből kívánta az érdemet jutalmazni.

Programbeszédében leginkább a földmives és kis iparos sorsára terjeszkedett ki és kimutatta a maga méltelen igazságában, hogy miért szegényedik a társadalom ezen két osztálya.

A földmives szegényedése oka, hogy földje kevés és hogy a jószágának évekig nincs ára. De ő ezzel nem a földosztásra czélzott, hanem arra, hogy ha már kevés földmivesnek van annyi saját földje, a mennyinek termése családja fenntartására elég lenne, a viszonyok pedig oly kedvezőtlenül alakulnak, hogy a jószágának nincs ára . . . hát legalább terhei könnyíttessenek, létezhetése biztosíttassék.

A kis iparos osztályról pedig teljes igazsággal azt mondta: hogy annak jölte vagy szegényedése, mint lánczsem van kapcsolatban a földmives jólétével vagy szegényedésével.

„A mai kor jelszava: az ipar fejlesztése. Csakhogy azok leg többje, kik e jelszót han goztatják, a nagy gyárakat tartják szemek előtt. Már pedig világos, hogy a melyik államban a kis iparosok melleszével csupán a gyárak pártolatlak, ott két elem fejlődik: egy k a n a g y i p a r o s fénylő, gazdagsággal, másik a t ö n k r e m e n t k i s i p a r o s, a munkás osztály, szegénységgel, ön álló s á g a e l v e s z t é s e v e l, elégedetlenséggel. A nagy gyárak egyhelyik a kis iparosok, ezt a lelkesedő hazafias osztályt és minden száz önálló, független kis iparos családelyen emelkedik egy egy gyár, ugyanannyi lá zongásra mindig kész, önállóságát elvesztett megbizhatatlan munkás tömeggel. Pedig minden államnak az a jól fel fogott érdeke, hogy benne minél több ön álló, független család alakuljon; mert egy országot önállóvá, függetlené egyedül önálló, független egyede ket lehetnek.”

Ezútan szölt Szigetvár helyi érdekéről, olyan elvet vetve fel, melyért minden igaz hazai megtag solja. Ugyanis így folytatta beszédét:

„Azon sok jó akarat között, mely e város el kedését tüzte ki célul, különösen hangsúlyozott tott az, hogy e cél elérése végett nagy ne v ü m b e r v á l a s z t á s s é k k e p v i s e l t e n e k .

Engedjék meg, hogy erre szívem minden nyilt ságával, minden mellesk tekintet nélkül, két meg jegyzést tegyek.

Egyik az, hogy ha mi demokratikus állam akarn lenni, akkor effele eszmék hitegetésével ne lépjünk az oligarchia felé vezető lejtőre és egy kerület soha se szentesítse választásával azt a demok racia ellenes, hazatallatlen elvet, mintha valamely na gyobb dolgot csupán ugynevezett nagy né v v o l n a képes eszközölni.

A másik az, hogy hazánkat nem engedem annyira erkölcsetellenes, korrumpálnak bélyegezni, mintha itt valamely igazságos, méltányos óhajtas kellő utánjárás mellett bárki által is meg ne valósíthatatnék.

Én úgy vélem, hogy ha Szigetvárnak van va lamely igazságos, méltányos óhajtas, azt szives fá ra dozás mellett meg is nyerendi; azt pedig feltetele zem e derék vöröstől, hogy bármely nagy ne v e t is visszautasítana, ha az méltánytalan, igazságtalan ügy megvalósításához nyitna ki látást.

De meg nem is mindig a nagy név a mozgató erő; és sokszor, mint Shakespeare mondja: többet ér egy mozgó törpe, mint egy alvó Gígász.

Nos tehát: a magam csekély tehetségét szívesen felajánlom Szigetvár méltányos óhajtásai megvalós í tásához.” stb.

Szólt végül a haladásról, felvilágosodásról és kijelentette, hogy pártonkívüli állást fog l a l e l .

Mi pedig minden érdekűl menten gratulálunk e kitűnő jelöltnek és reménylünk, hogy a szigetvári vá lasztó kerület neve körül tömörülve velünk együtt kiáltja: Éljen H e t e s y Viktor, mint a szigetvári vá lasztókerület képviselője. * * *

Választási mozgalom Baranya-megyében.

Siklós városa és a siklósi függetlenségi párt története egy botránnyal gazdagabb, hála a csöcseléknek és különösen azon embereknek, kik a csöcselék felhúitásban találják a politikai működés becsvágyát — természetesen csak titokban, mert nyilván az ellenvélemények iránt tiszteletet hirdetik hazug ajkaik.

Megbotránkozásal értesültünk, hogy az, ami lapunk mult számának siklósi levelében mint szándék említtetett, hogy t. i. a siklósi függetlenségi párt egy része — természetesen a szakaja — Szilágyi Dezsőt programbeszédje elmondásában zavarni fogja, megtörtént; megdobálták és botránnyal zavargással fogá d t á k a z t a Szilágyit, ki nagy tehetségével és szónoki adományozottságával fogva a magyar parlamentnek díszre, a liberális eszmék és alkotmányos szabadságunk egyik leghívebb védője és ki csak nem rég választott meg és ünnepeztetett éppen Siklóson, mint a református egyház egyik első rangu bizalmi férfiá.

S mindezt miért? Hisz Szilágyi nem kormánypárti és kijelentette, hogy ő párton kívüli; de mit tesz az? Tény, hogy Szilágyi nem függetlenségi párti és ez a siklósi függetlenségi pártnak elég arra, hogy ellene botránnyal támaszon. Mert bármit mondjon is a politikai tisztesség-tudás, a becsület és szemérem-érzés, oly jól esik a hamisítatlan függetlenségi hazafi szívne k, ha a politikai ellenfelet sarba ráthatja, gyanú mocsoklál leköpheti, becsületében meghurcolhatja, hazáralulónak nyilváníthatja szégyenpadra vonhatja — ha kell, közvetlenül, ha lehet közvetve; és ha kérdik, keresik, hogy ki a bünszerző, a büszke függetlenségi orca — lucus a non lucendo — fel mer emelkedni az ég felé és önézetesen mellét verve mondja: „Mi nem voltunk, de hogy is lettünk volna, mikor mi ünnepelesen kijelentettük — a „P. F.”-ben olvasható is volt — hogy mi Szilágyit tiszteljük, becsuljuk. Ha valaki volt, ugy az bizonyosan a csöcselék.”

A szégyenletes eseményről két tudósítást is kaptunk, melyek lényege a következő:

F. 10 é n a Szilágyi-párt, vezérferfiával élén díszes menetben indult el Siklósról, hogy a harsányakkal csatlakozva jelöltüket, a pártonkívüli Szilágyi Dezsőt illően fogadják. Villányban 90 fogat és kocsin díszes bandériummal vonultak be, hol a megérkező nagy hazafi több száz választó élén P a k u s z i Gyula fogadta a párt részéről szépen átgondolt beszéddel. Innen Nagy-Harsányba vonult az impozáns menet, a hol Szilágyi beszédet tartott, melyet a szép számmal egybegyűlt harsányiak riadó éljenekkel fogadtak. Ezután a menet Siklórra indult, a hol a mult cikkünkben előre látott politikai botránnyal megtörtént a jobbermelűek nagy szomorúságára. Már a kivonulásnál — 5 órakor reggel — lesték a menetet egyekes, a kik azt dobálással insultálták is, mi miatt a rend fenntartása érdekében kirendeltettek a katonaság. 10 óra táján Siklós piaca és különösen harsányi útja megtelt már oly siklósi és részben vidéki elemekkel is, a kikről állást foglalásukból következtetve feltehető volt, hogy tervszerűen botránnyal akarnak előidézni. A kirendelt huszárság eleintén kímélettel igyekezett ezen elemeket szétszórni, de ez mintegy olaj volt a tüzre, mert a többszöri elosztás után a tömeg újra összeverődött a végre egyekes nemcsak az arra menő zöldtollas ellenpártiakat (a függetlenségi török toltal viselnek), de a huszárságot is kezdték bán talalmazni, ellentétülva nekik és lörl lerántással fenye getve, sőt a zászados lovanak kantárszárát is meg fogva, mire aztán a huszárok kivont karddal a tömeg közé ugrottak, néhányat el is gázoltak, komolyabb sérülés azonban nem történt. A tér annyira a meny nyire megtisztultatván, az impozáns menet — persze bosszantás és éktelen lármá között — azonban na gyobb tetleges bánталom nélkül keresztül vonulhatott rendeltetési helyére — a vásártérre, — a hol a jelölt programbeszédet megtartandó volt. A botránnyal ke reszők a városból szintén kiözönltek ezen térre — utközben minden Szilágyi pártit insultálva — és min den igyekezetük azon volt, hogy a jelöltet beszéde megtartásában gátolják, a miert — hogy a már már véres összeközés megátalassék — itt is közebe kelle lépnie a katonaságnak, kik a csendháborítókat e térről visszaszorították. A vásártéren Novák Sándor takarékpénztári izgatónak fogadta és kérte fel a jelöltet programbeszédje megtartására. A kérdésnek Szilágyi engedett. Mindenek előtt a lármázók ellen kelt ki, kikről azt mondtotta, hogy bizony Kossuth nagy hazánkia alighanem szegyeiene ilyen 48-as pártbeli közönséget, mint az ott magukat kiütöztettek. Kijelentte tovább, hogy nem tartja őket érdemesnek arra, hogy a „szabadság” és „függetlenség” szót csak szájkora is vehessék. A szokott ékszavakkal előadott pártonkívüli programbeszéd nagy tetszés el fogad tatott az egybegyűlt 5—600 választó részéről. Ennek végtével az impozáns menet Harkányba rándult elődre. Ebéd után a jelölt Villányba ment, a hol mozsár-durrogatással és bandériummal fogadtattak. Itt szép beszéde nem remélt hatást idézett elő, mert a közöcsé elenzeki tagjai is csaknem egy szálig pártjárja állottak. A botránnyos zavargásra vonatkozó irják lapuknak: „ugy látszik: ellenfeleink azért hasznáják fel bizonyos elem ingerlekenységét, hogy azzal a tisztességes választókat a szavazástól elriasztják. Ha tehát a tisztességes választók a győzelmet akarják, ne legyenek a kellő időben gyávák és érvényesítsék legszöcs polgári jogukat annál is inkább, mivel ezzel a hazánknak is tartozónak, tartozkójának azonban — mint jelöltünk is mondá — hasonló fegyverekkel élni, nehogy pártunk méltóságát sértsék. Meg vágyunk győződve, hogy a hatóság meg fogja tudni védeni a polgárokat oly elemekkel szemben, mint a milyennek ez alkalommal a hatósági beavakozást provokálták.

Egy választó.

A pécsvári járás szabadelvü párti képviselő jelölje Gombár Tivadár kir. tanácsos kerületében körutját folytatva f. 10-ikén Szederkénybe indult, melynek választói a nyomjajakkal és monyoriakkal egyesülve 25 kocsin zászlókkal Kéménd határáig eléje mentek, hol nevében U g r ö s d y Adolf szívesen üdvözölé a jelöltet; innen Nyomjára vonultak, hol a bíró üdvözölvén a jelöltet, mint 9 év előtt volt képviselőjüket, ez nagy tetszéssel fogadott beszédet tartott. Majd Szederkénybe érve a jelölt itt beszédet tartott, oly nagy hatással, hogy az örvendező lakos ság kijelenté, hogy büszkéek arra, hogy bizalmukkal újra Gombár Tivadart ajándékozhatják meg. Monyór közöcsében szintén lelkesedéssel fogadtatták a jelölt, ki onnan kíséretével Ugrosdy Adolf lakába tért meg, hol a szeretetreméltó háziak részéről szives vendégsettellet fogadtattak. A lakoma alkalmával a sok toaszt közt különösen Gauzer János eszper-plébánosé tűnt ki, ékes szavakban eszetelve a kerületnek a jelölt iránt érzett bizalmát. Mit annak multja különben is méltán igazol. A jelölt ez alkalommal még Olasz és Hidor községekbe is elment, csütörtökön pedig Kéméndre, mindenütt lelkesen fogadtattva és megnyörő modorával egészen népszerűvé vála és a polgárok szeretetét oly megnyerve, mint ahogy megnyerte azt a volt képviselő: Kardos Kálmán. Gombár Tivadár győzelmé nagyon valószínű.

A megyében levő képviselőjelöltek: Péczel Perczel Miklós (pártonkívüli), Szalántán Nagy Ferenc (függetlenségi), Szekcsényi Ferenc (nag.)

K r a s z n a y Miklós dr (pártonkívüli), R á c Géza dr (antiszemita) és, hogy a boldogság teljes legyen, fel lépett még az ötödik jelölt is, kinek neve Nagy Sándor és tartozik a mérsékelt ellenlékekhez; Siklóson Szilágyi Dezső (p.) és Kossa Dezső (függ.). Mohácsban Német Lipót (sz.), Balázs Sándor (a) és Linder György (m. e.), Pécsváradon Gombár Tivadár (sz.), Simonffy János (függ.), Radocsy Sándor (m. e.) és Cicer Akos dr (l.), kik mindketten vasárnap tartották Mágocson programbeszédüket; Dárdán Perczel Béni (sz.) és Szendrey Gerzson (ant.), Szentlőrincen J e s z e n s z k y Ferenc (f.) és L a d á n y i György (a.)

A pécsi kereskedelmi és iparkamara f. 10 7-én tartott közüléséből. Felolvastatták a földm., ipar- és kereskedelmügyi miniszter leirata, melyben Rath Mátyásnak kamarai elnökké, csepregi Schapringner J. és Ratkovicz Ferencnek alelnökökké történt megválasztását jóváhagyja.

Rath Mátyás a pécsi kamarának második ötölévi ciklusának első ülésén üdvözölvén az immár újbol megalakult kamarát, annak az első ciklusban kifejtett tevékenységére s vívmányaira visszapiantást vtt, majd pedig főbb vonásokban kijelöli mindazon teendőket, melyek a kamarára a legközelebbi jövőben várnak, végül kéri a kamarai tagokat, hogy jövőre is vállalve munkálkodással törekedjenek a kamarának kivívott jó hírnévét fenntartani és öregíteni.

Erre a kamara megalakította a különféle szakbizottságokat s a kamarai pénztár kezelőjeül Eizer János urat választotta meg.

A földm., ipar- és kereskedelmi miniszter által a bpesti orsz. kiállításról kiadott hivatalos jelentés véleményezés s illetve az abban foglalt javaslatok megbirálás végett az illető szakaszok szerint a kamarai tagok közt lesz kiosztva s tanulmányuk eredménye 6 hét múlva a miniszteriumnak terjeszték fel. A közm. és közlekedésügyi miniszternek leirata, melyben arról értesíti a kamarát, hogy a hazai vasutak által szétszögelt anyagok és felszerelési tárgyak hazai iparosok által való szállítása érdekében a kellő intézkedéseket megtette, örvendetes tudomásul vétetett annyival is inkább, mert a tett intézkedések sorában sok olyan foglaltatik, melyeket éppen a péci kamara javasolt; a miert is majd a kamara a miniszternek felterjesztésileg köszönetet mond.

A soproni ipar- és keresk. kamarának azon kérdésére, hogy a kamara csatlakozni e egy oly irányu mozgalomhoz, mely a keresk. törvény 45-ik §-ának akkép leendő módosítását célozza, hogy kereskedői utazó ne általán a keresk. törvény említet §-a, hanem csak külön szabályszerűen kiállított meghatalmazás alapján legyen az általa képviselt haz részére való pénzfelvitelre jogosítva, kimondja a kamara, hogy e mozgalmat helyesli s ahhoz csatlakozni fog.

Ugyiszintén pártolólóg csatlakozik a kamara az aradi kamara által az országgyűlési képviselőházhoz intézett azon felterjesztéshez, mely az új épületek adómentességi időtartamának 20 s illetve 25 évre leendő meghosszabbítását célozza, mégis azon eltérő véleménynyel, hogy ezen kedvezmény nem csak a törvényhatósági joggal bíró sz. kir. városokban, hanem minden olyan lakóhelyeken emelkedő új épületekre terjesztessék ki, melyekben a házbéradó áll fenn.

A pécsvári új vásártárfát csekély módosítással jóváhagyandónak véleményezte a kamara.

A leendő évben Pécszt, az ipartörvény értelmében rendezendő tanonc-munkakiállításon kiosztandó jutalmakra 25 frtot, keresk. és iparkutatási célokra pedig 200 frtot szavazott meg az ülés.

Engel József kamarai tag indítványa folytán a kamara felterjesztést intéz a közm. és közlekedési miniszterhez, hogy a vasuti állomásoktól egyes városokba s illetve községekbe vezető utakon az illető városok, községek által szedni szokott utvánknak tarifái miniszteri jóváhagyás előtt véleményezés végett adassanak ki az illető kamaráknak, mert e tarifák — legalább a pécsi kamara területén — sok olyan téfelt tartalmaznak, melyek méltánytalanok, okszerűtlenek, a helyi viszonyoknak meg nem felelők s a kereskedelmet érzékenyen sújtják. Így a legtöbb helyen pl. a fa és kőszén után ugyanazon vándji szedetük, mint a legrágább árucikk után.

Rauss József kam. tag panasza folytán elhatároztá a kamara, hogy a baranya monoszlói révén feunálló közlekedési akadályok és visszasságok elhártitása céljából illető helyen közbenjárni fog.

A kamarai elnök indítványára Kardos Kálmán főispán és Nendvich Sándor városi főmérnök lelkes ovációval egyhangulag a kamara levelező tagjaul választattak.

Színház és művészet.

(r-p.) Pénteken Somogyi Károly jutalmára Cakó Zsigmond „Végrendelet” címü drámája adott igen szép közöcség előtt, az emelkedett, nem hangulatu darabhoz méltó szűz előadásban. S o m o g y i (Táray) nagy hatással játszott s tisztelői által gyönyörű babétköszoroval ajándékozott meg. Osztatott vele a sikerben S o m o g y i né (Alpáriné), V e r e s s e s (Margitai) jó alakítását mutatótt be; kár, hogy s jóvaló színészünk oly beteges. Z á v o d s z k y (Riolo) a rajongva szerető nőt nagy érzéssel, meg hatóan játszta, szerepe drámái részét azonban nem emelte kellően érvényre. L a c k ó Aranka (Antónia) szép szerepét kellemmel és ártértséssel játszotta.

Szombaton „G a s p a r o n e”, Millöcker szépzenégi operettje került színe jó előadásban, nagyon kis közöcség előtt. K i s s n é (Zenobia), S e r f ö z i Etel (Szóra) pompásan énekeltek és hatással játszottak. B a l o g h Arpád (Benodro) élénk játékaival t e z s b e n részesült, éneke is tűrhetőbb volt, minit

egyébkor. Kiss Ferkó (Erminio) elegáns gróf volt, játéka semmi kívánnivalót sem hagyott, azonban még sem való neki e szerep, mivel az ő hangja bass-bariton, holott Erminio tenor-bariton énekes szükség.

Vasárnap a „Földhöz ragadt szegények” népszínmű 5 felvonásban, írta Boruth E.; csak nem a nemrég elhunyt Boruth Elemér jövevény költő? Kötőművészt elvont nem foglalkozott színművek írásával.

Hétfőn Dóczy Lajos „Utolsó szerelem” című 4-felvonásos vígjátékát La cz k ó Aranka jutalmul szép közönség előtt adták, nálunk először. A költői szépségekkel telt művet élvezettel hallgatta a közönség, ez élvezetet azonban nagyon csorbított az azon körülmény, hogy a hirdetésben előírt adórab nem volt jól betanulva a szereplők lépten-nyomon tapasztalható tévőzése az előadást csaknem teljesen elapította; kivételt csak néhány képzettek, így La cz k ó Aranka (Catherina), ki mint apród igen kedvesen játszott; meg kell még dicsernünk Gyurman Alicet (Duczi), ki a szerelmes apródot jól személyesítette és szépen szavalt is, továbbá Prager Zsuzskát (Anselma), ki ugyancsak eleven, pörgő nyelvű és ügyes szobacicus volt.

Pénteken: „Mikádó” Sullivan Arthur híres angol zeneszerző japáni operettje került színpadra. A darab meséje következő: Nankip a Mikádó fia elszökik atyja udvarából, mivel az egyik udvarhölgy Katisha szemet vetett rá s kieszközte a Mikádó rendeletét, mely szerint őt nőül vennie kell.

Kiss Ferenc és neje: Arpási Katica jutalomjátékul hétfőn a „Furesa háboru” kerul színpadra, Kissel a marquis, Kissné Artemisia hercegnő szerepében. A társulat e két derék tagja bizonyára találkoznai fog a közönség tömeges pártolásával.

Hirek.

MEGHÍVÓ. „A pécsi szabadalvú kör” vasárnap d. e. 10 óra körül a kör hivatalos helyiségében (a „Mattyu” emeleti éttermében) a f. hó 17-ikén megejendőt országgyűlési képviselő-választás ügyében közgyűlést tart, melyre a kör tagjait tisztelettel meghívom.

FEILER MIHÁLY, KRASZNY MIHÁLY, igazgató elnök. Új plébános. Gundy Mihály bakonyai aranyászás esperes-plébánosnak lemondása és nyugalmasítását kértő folyamodványát f. é. július 1-től kezdve elfogadtatván, helyébe Dreven Ignác szemináriumi spirituális nevezetett ki. A távozó ag plébános 82 éves, 1829-ben szenteltetett fel és 45 év óta működik Bakonyán. Megérdemi a nyugalmat.

Új jogtudor. Aronffy Rokus az utolsó jogi szigorlatot letévé, szombaton a budapesti egyetemen jogtudorrá avatott.

Előleptetés. Hübert Károly posta-főnökünknek szép kitüntetés érte; a közlekedési miniszter úgyan Obadiche János I. osztályú postahivatali főnököt és a budapesti főpostahivatal vezetőjét ideiglenesen nyugalmába helyezvén, a budapesti főpostahivatal vezetőjét Hübert Károly I. osztályú postafőtisztet és a pécsi postahivatal vezetőjét bizta meg. A miniszter e bizalma szép jele postafőnökünk érdemeinek.

Hymen. Turcsány József nyug. m. kir. honvéd-főhadnagy eljegyezte Gromon Etel kisasszonyt, a mohácsi tavirda kezelőjét. — Weisz Lipót Pécsről nőül vette Fürst Róza kisasszonyt Himes házban.

Kinevezés. Peitler Imre pécsi kir. járásbíró-sági joggyakornok a mohácsi kir. járásbíró-sághoz aljegyzővé — Élő Ferenc zalaegerszegi törvényszéki jegyző a bonyhádi, Katenbach József szegvár-díi törzsi jegyző pedig a borosjenői járásbíró-sághoz

albíróvá nevezetett ki. — Lősch Antal végzett joghallgató a pécsi kir. törvényszék elnöke által díjjalalan joggyakornokká nevezetett ki.

A tüzkarosultak javára Egy Béla dr. az atléta klub titkára 5 frtot küldött be a szerkesztőségünkhöz mint az atléták gyulai kirándulás alkalmával rendezett tekezés fogadásainak eredményét. Ez összeggel együtt a szerkesztőségünkben letett ilyen begyűlt eddig 34 frt 60 kr.

A kaszinó-estélyek, társas életünk e kedves mulatságai szerdán, f. hó 15-én kezdődnek és 10 héten át augusztus 17-ikén végződnek.

Az atléta-klub a többszörös meghívásnak engedve távgyaloglást rendez Mohácsra f. hó 19-ikén. A tagok közül már eddig is többen vállalkoztak. Számosan vonaton loznak az alkalomra Mohácsra rándulni, hol tiszteletre barátságos fogadtatási ünnepély rendeztetik.

Az izraelita nőegylet kerti ünnepélye, melyet részben a tüzkarosultak javára rendezett, vasárnap délután nagyszámú közönséget vonzott a gyermekkert csinosan díszített helyiségébe. Volt virág, sorsjegy, cukorsütemények, különféle étkek, pezsgő, szivar, szóval: ami csak tetszett. Igen élénk volt a tombola, nagyszámú nyereményekkel, melyek közt sok volt az értékes. Minden egyes sorsjegy tulajdonosa szerencsét próbálhatott s a szerencse vetett is neki vagy hatot (valami csinos dísztyű) vagy hatot (egy úrnő cédula alakjában). Számos cédulán nyeremény helyett szellemes mondások voltak. Altalában: e tombola igen szerencsésen volt rendezve. Óra után megérkezett Kardos Kálmán főispán, majd Aidinger János polgármester, Rath Mátyás és számos városi kitűnőség. Az ünnepélyen szép számmal voltak képviselve a más felekezetek is. Kár, hogy este heves zápor keletkezett, melyből azonban szintén hasznót húztak a fiatalok, vidám táncra perdülvén a termekben Jónás Janesi zenéje mellett. Elismeréssel kell felemlitenünk, hogy minden enni és inni való, úgy a nyereménytárgyak ajándék útján szerzetettek be. A mulatság bevétele 1451 frt 75 kr.; kiadás volt: 411 frt 20 kr.; a tiszta jövedelemből (1040 frt 55 kr.) kaptak Nagy-Károly, Eperjes városok és a tisztai ársvikárosultak 300—300 frtot, 100 frt a nőegylet alapítókéjéhez csatolva, 40 frt 55 kr pedig a helybeli szegények között azonnal kiosztották. A felülfizetés összege 146 frt 70 kr.

Halálozás. Özevgy Perleberg Boldizsárné született Pfisterer Ernesztin meghalt junius hó 5-ikén, 78 ik évében. Gyermekai: Perleberg Viktor m. kir. pénzügyi tanácsos, Móric m. kir. pénzügyi titkár és Ernesztin, férjezet Maletter Rudolff és nagyszámú családtagok siratják. Temetése 7-ikén d. u. 5 órakor történt — Hertzeg István városi bizottsági tag (46 éven át) meghalt junius 5-én 74-ik évében. — Ornstein Vilmosné született Horzog Róza, meghalt 2-ikén 37-ik évében.

Választási elnökök megnevezése: a mohácsi kerületben Varga Alajos; szavazatszedő küldöttségi elnök: Kantz Adolf dr. helyettesei: Luiszer Viktor és Beck András; jegyzők: Tauszik Emil és Klombauer Antal, helyettesek: Réder Károly dr és Szepaty Elek. Szavaz 23 község — A szalántai ker. választási elnök: Benyóczy Manó, zav. küld. elnök Fischer Lajos, helyettesek: Mikesch József és Beierlein János, jegyzők: Czupy Ede és Morócz Lajos, hely. Farkas József Klobucharich József. Szavaz 56 község. — A szentlőrinci ker. vál. elnök: Nádosy Kálmán, zav. szedő elnök Benkó Gyula, h. e. Kusztos Lajos és Országy Lajos, jegyzők Szücs Károly és Benyóczy Elemér, h. Henner Lajos és Marosy Ignác. Szavaz 71 község. — A pécsvárad ker. vál. e. Sey László, zav. szedő küld. eln. Cseky István, h. elnökök Driesz Lajos és Bus Lajos, jegyzők Hirsch Lajos és Kálfaludy Vidor, h. j. Folker József és Jahoda Gábor. Szavaz 37 község. — A sádsi ker. vál. elnök Vaniss Sándor, zav. szedő küld. eln. Nagy Jenő, h. e. Stein Ferenc dr és Czupy György, jegyzők Szivárvány Ignác és Rák Imre, h. j. Szabó Gyula és Pálok Béla. Szavaz 73 község. — A siklósi ker. vál. eln. Szivér István, zav. szedő küld. e. Kobariés József, h. e. Heffer Károly és Szokoly Pál, jegyzők Bodonyi István és Weich Lajos, h. j. Molvay János és Saolai Sándor. Szavaz 55 község. — A dárda ker. vál. választási elnök Bartosághy Imre, zav. szedő küld. eln. Jellasics Károly dr, h. e. Nendwich Gyula és Vinczy Gyula, jegyzők Tóth Vilmos és Gombárovich Mihály, h. j. Sudár Gyula és Proks Arthur. Szavaz 41 község.

Visszavonuló képviselő. Halvax József paksi orszgy. képviselő mágoosi plébánossá nevezetett ki, választóhoz a következő nyílt levelet intézte: „A paksi választókerület t. e. polgáraihoz! Megosztatlanul papi hivatalomok óhajtvan ezentúl élni, midőn a politikai harctérről visszavonulok annélkül, hogy politikai elveimet egy pillanatra is megtagadtam volna vagy valaha feladnám és így a paksi vkerület által kezembe adott negyvennyolcas zászlót az országgyűlés beztárvál becsülettel veheti át tőlem a választók lelkesedése és adhatja azt bizalmából nálamál hivattallos harcos kezébe; mulasztást követnék el, hogy midőn hivatalos elfoglaltságom személyes megjelenésemet községenként a kerületben meg nem engedni, ha legalább e néhány szóban hirlap útján mélyen érzett halálmat ki ne fejezném, a kerületnek érdememen felül való megtiszteltetést bizalmát általában és egyenként is minden községnek, ezek közt különösen is Duna-Földvárnak, mely remélem meg fogja tudni bocsátani, hogy mult évi beszámoló korutamból kieszelt, bolgott hozzá, nemkülönben az egész kerülethez örök hálára kötelezett vagyok és maradok változhatlan nagyrabecsüléssel” Baranya-Mágoos, 1887. május 29. alálatos szolgálja Halvax József.

Nagy ajapítvány. A Grúnder-féle alapítvány végre rendeztetett. E jótékony alapítvány 29,487 frt 21 kr és 2/3 részben az elagott és sınıly pécsi polgárok intézete, 1/3 részben a Rudolffinum, a Pécssett idővel felállítandó szeretház között fog megszoztatni, 1/3 rész pedig a pécsi realiskolában kitűnő szorgalmu és példás magaviseletű tanulóik javára ösztöndíj-alapul fog szolgálni. Aldás a nagytelekű alapítók emlékéen. Vajha nemes példájokat minél többen követnék.

7-ik huszárezred az őszi nagy gyakorlatok után Czegledre meg állomásra. Helyettők a szabadkai 0-ik huszárezred jón hozának, kiknek helyét viszont a ceglédi 4-ik huszárezred foglalja el. Izraelita iskolai vizsgálatok. A pécsi izr. iskolaszékség május hó 26. határozata értelmében a helybeli izr. tanulóik ez évi vizsgái az új iskola dísztermében következtek rendben fognak megtartatni: A) Hittani vizsga. I. A közös népiskolai izr. tanulóik részére junius hó 9-én d. e. 9—12 ig II. A

polgári leányiskola izr. növendékei részére junius hó 11-én d. u. 3—5-ig. III. A középiskolai izr. tanulóik részére junius hó 19-én, d. e. 10—12-ig. B) Felekezeti iskolák vizsgái. Az I. osztályban junius 23-án d. e. 9—11-ig. A II. osztályban junius 23-án d. u. 3—5-ig. A III. osztályban junius 24-én d. e. 9—12-ig. A IV. osztályban junius 24-én d. u. 3—6-ig. A III. és IV. osztály hittani vizsgája junius 25-én d. u. 3—5-ig. A vizsga ünnepélyes befejezése és a jutalomkiosztás junius 26-án d. e. 9-kor lesz.

Tűz ütött ki kedden reggel az irgalmakok új épületében levő Frankfurter-féle fűszerkereskedés pincéjében, minden valószínűség szerint az üzlet-személyiség vigyázatlansága következtében. Megégett egy kínruszok nörd és néhány zsák. A tűz észrevétlenül, a tűzoltók segítségével gyorsan eloltatott. Kár, hogy az egész város nem látta, mily végtelenül piszok és személt volt a pincehelyiségben összehalmozva.

Az idő vas foga teljesen megemésztette a Puturla-utcaiban levő, hajdan jobb napokat látott Küffer-féle malmost, úgy, hogy az összeomlott. A épület utóbbi időkben teljesen üres és elhagyott lévén, összeomlása alkalmával semmi kár nem történt.

Talált vászon. Pénteken d. u. 6 óra tájban a Boltiv-közben egy évig béllésnek való fehér vászon (siflon) találtatott s adatott át a rendőrségnek. A vászonon rajta van a gyári cég színes jegye: „Herzman Polák's Söhne” felirással. Még eddig nem akadt gazdája.

A közegészségügy állapota május hóban városunkban nem mondható kedvezőnek. A kórházban áprilisben 418. májusban 346 beteg; meghat közülök 23, ezek közül 19 idegen. Élve született 10 gyermek, meghat 92 egyén, a kórházban meghalt idegenek leszámlálásával a születési többlet 17. A születettek között törvényes származású 79, törvénytelen 11. Házasságra lépett 24 pár. Halva született 8 gyermek, közülök 7 törvényes származású.

Jutalmak. Az iprtésület az iparos tanoncképzés alkalmára, mely városunkban f. hó 26-ikától július 3-ikáig fog megtartatni, 20 frtot szavazott meg jutalmakra. Vajha meutől többen adakoznának e szép célra.

„Ha szegény vagy, büszke légy” így fordítja a magyar ezt a német mondást: „Stolz lieb' ich den Spanier” s ez jutott eszünkbe, midőn olvastuk, hogy Rauprech Antaj, a báró Drasche Antal-féle tolnai uradalom igazgatója, ki az állásra úgy hívatott meg, attól önként, a szerződéses végkielégítési összeg kifizetésével megvált, mert ő, mint levelét en mondja: hosszú gazdatiszti pályáján alkotáshoz és önálló gondolkodáshoz szokott s ennél fogva nem élhette bele magát a tolnai gazdaságban életbeléptetett új rendszerbe, melyben az ő ténykedésének — szellemi ereje bénításával és önzete sértésével — egyszerűen mások eszméinek keresztültelére kellett volna szorítkoznia. — Rövid, de velős.

Tolnavármegye képviselő-jelöltjei: Pincshelyen Perczel Dező (szabadalvú), Rátkay László (függetlenségi), Andreánszky Gábor báró (antszemita). Kőlesden Perczel Lajos (sz.), Petrich Ferenc (f.). Pakson Szemeczey Ödön (sz.), Szluba István (f.). Szegszárdon Szigeth Gábor dr (sz.), Boda Vilmos (f.). Dombóváron Kammerer Ernő (sz.), Tomkor Ferenc (antszemita).

Harkányban a furdó vendégek száma mai napig (junius 8.) 402, az átutazó vendégek száma pedig 1610 személy.

A tolnamegyei szabadalvú párt igen tevékeny működést fejtett ki ez év folytán. Minden járásban, hol csak a legkisebb alkalom nyílt nem épen a sikerre, hanem a küzdelemre, sietett tért foglalni és pedig eredményel, mert a polgárság — s tegyük hozzá: az értelmes és vagyonos polgárság mindenütt tömegesen sorakozott a kibontott zászló alá, mirol csak a legnagyobb elismeréssel vehetünk tudomást. Május 8-ikán a központi járásban szervezkedett a szabadalvú párt a szegszárdi nagyvendéglő dísztermében, hol Szegszárd java polgárságából s a vidékről, így Tolnárol, Báltaszékrol, Mőzsről, Báltáról, Agárdrol, Őcsényen, Dees, Pilis és Nyék községekből 700 választó jelent meg. Az értekezlet Fördös Vilmos elnökelete alatt nyílt meg. Az alakulási kimondatván, elnökül megválasztott Tóth Ödön szegszárdi ügyvéd, jegyzővé Varga Lajos. Képviselő-jelöltül Szigeth Gábor dr. a tolnamegyei hitelbank igazgatója kiáltott ki, kinek a jelenlegi képviselő: a függetlenségi Boda Vilmos ellenében szép kilátása van a győzelemre. — Egy helyen a párttagok felegyelmzetlenség következtében szétbomlik s megbenül a leghatalmasabb párt, másból a kirtató ügybuzgóság a seumból erős pártot teremt. Ez a világ folyása!

Váratlan ajándék. Körülbelül egy év előtt két fiatal ember, egy fővárosi kereskedő és egy vidéki hivatalnok egy szép leány kezét kérték meg. A leány a kereskedőt választotta. Januárban a kereskedő a hivatalnoktól következő levelet kapott: „Kedves barátom! Névtelen soraidat, mid pedig a küldött sorsjegyet, miután megmenyasszonyom nincs, visszaküldöm, jobban fog ennek saját menyasszonyod örülni. Tiszteii igaz barátod N. N.” E levélhez egy Kincsem-sorsjegy az előbbi házról és következő sorok voltak mellékelve: „Küldök egy Kincsem-sorsjegyet menyasszonyod számára. Egy névtelen barát.” A kereskedő e küldemény megiepte, miután eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy 2000 frtot nyert. Kemény próbára volt most igazságszerete téve: küldje-e menyasszonyának a sorsjegyet, a kit a nyerevény jögonos illet, miután a névtelen eszébe sem jutott, kikisarázott barátjával ily tréfát üzni és a sorsjegyet a levéllel azonnal visszaküldeni szánta. Kiváncsiságból előbb megkérdezte, nem-e nyert valamit a kérdéses sorsjegy. Mily nagy volt meglepetése, midőn azt mondták, hogy a sorsjegy

 Huzás már e hó 24-én!!

KINCSEM SORSJEGYEK

á 1 frt.

11 sorsjegy 10 frt
6 sorsjegy 5 frt 50

Főnyeremény készpénzben

50.000 frt.

Továbbá **10.000** frt **5000** frt 20 % leven.
4875 Pénznyeremény

Kincsem-Sorsjegyek

kaphatók

A magyar lovar egyesület sorsjegy-irodájában Bpest, váczi-utca 6.

Schapringer J.
és **Ullmann Károly** uraknál **Pécsett.**

